

Συγκριτική Ανάλυση των Αναλυτικών Προγραμμάτων Φυσικής Αγωγής Ελλάδας - Βουλγαρίας στις φυσικές ικανότητες ΤΡΙΚΑΛΑ 1997

C. Rachif - Pantasis N.

Εθνική Γυμναστική Ακαδημία Σόφιας

Στην εισήγηση περιλαμβάνονται μετρήσεις που έγιναν παράλληλα σε τμήματα της Α' τάξης Γυμνασίου που διδάχθηκαν Φυσική Αγωγή με βάση τα δύο αναλυτικά προγράμματα.

Τα αποτελέσματα δείχνουν υπεροχή των τμημάτων που διδάχθηκαν το Βουλγαρικό πρόγραμμα στις φυσικές ικανότητες (ταχύτητα, αντοχή, δύναμη, ευλυγισία), γεγονός που μας ο-

δηγεί στην πρόταση αλλαγής των αναλυτικών προγραμμάτων. Δεν έγιναν μετρήσεις στην επίτευξη των άλλων στόχων των Ελληνικών προγραμμάτων κυρίως στις αθλοπαιδιές, πρώτον γιατί αυτές οι μετρήσεις παρά την ύπαρξη ειδικών ΤΕΣΤ είναι πολύ δύσκολο να γίνουν και δεύτερον γιατί δεν υπάρχουν αντίστοιχες μετρήσεις στην Βουλγαρία για να χρησιμοποιηθούν συγκριτικά.

Η Σύγκριση και η Διάκριση

Νικόλαος Τριπόδης*

Σύγκριση είναι η παραβολή ενός γνωρίσματος προς κάποιο άλλο. Είναι έμμεση και πραγματοποιείται με τη βοήθεια του συλλογισμού, στον οποίο υπάρχει ο παρατηρητής-υποκείμενο και το παρατηρούμενο-αντικείμενο. Δεν είναι αθώα αλλά αντίθετα έχει πάντοτε κάποια σκοπιμότητα και δε χρειάζεται προσπάθεια για να αναπτυχθεί. Η σύγκριση αναφέρεται είτε στο παρελθόν είτε στο μέλλον και συχνά υπάρχει διάσπαση της προσοχής. Όταν φθάνει στην απόρριψη, συνοδεύεται από πλήθος αρνητικών συναισθημάτων και συχνά τα διακρίνει η αμφιθυμία πριν την παραβολή και το ανικανοποίητο μετά. Με τη λειτουργία της σύγκρισης δεν αναπτύσσεται σχέση αγάπης, απλώς δημιουργείται η ψευδαίσθηση της ελευθερίας.

Διάκριση είναι το ιδιαίτερο γνώρισμα χάρις στο οποίο διακρίνεται (ξεχωρίζει) κάποιος από έναν άλλο. Είναι η άμεση λειτουργία που συντελείται με τη βοήθεια του διαλογισμού, όπου δύο υποκείμενα συναλλάσσονται σ' ένα ομογενές ενεργειακό πεδίο. Με τη διάκριση επιτυγχάνεται η επικοινωνία των υποκειμένων με πλήρη συγκέντρωση της προσοχής,

που είναι συντονισμένη πάντοτε με την αναγκαιότητα.

Η διάκριση δε φθάνει ποτέ στην απόρριψη αλλά αναπτύσσει ισότιμες σχέσεις μεταξύ των υποκειμένων. Λειτουργεί διακριτικά μόνο στο παρόν και είναι αθώα, χωρίς σκοπιμότητα. Εξελίσσεται μέσα από το υποκείμενο χωρίς να το χρησιμοποιεί και απαιτείται επιμονή και διαρκής προσπάθεια για να κατακτηθεί. Με τη λειτουργία της διάκρισης δημιουργείται σχέση αγάπης μοναδικής και αναντικατάστατης, που δίνει την πραγματική αίσθηση της ελευθερίας.

Η μετάβαση της προσωπικότητας προς την ύπαρξη, μέσω της διάκρισης, αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της Ανθρωπογνωσίας. Όσο εξελίσσεται η ύπαρξη, μπορεί σταδιακά να συναλλάσσεται ταυτόχρονα με όλο και περισσότερα υποκείμενα.

Και, όταν φθάσει στο επίπεδο του διδασκάλου, συναλλάσσεται με όλα τα όντα, τα οποία και εποπτεύει

*Καθηγητής Φυσικής Αγωγής

Το ΚΕΜΕΤΕ της ΟΛΜΕ στο INTERNET:

Web Page: <http://users.otenet.gr/~kemetete>

και e-mail: kemetete@otenet.gr